

מכתבים שאריאל שלח מהנסיעה ללונדון , דרך פריז דצמבר 1974
למרים איסי בניה וישי

12/12/74.....לאחר הרפתקאות מעניינות הגעתי הבוקר ללונדון . בנחיתה באורלי (פריז) עוד אתמול קידמה אותנו להפתעתי שמש צרפתית סימפטית ונעימה שהייתה מלווה בקור של 4 מעלות, אך לאחר כל האזהרות היה הקור הפתעה נעימה.....[בשדה תעופה פגשתי את דובדב שהגיע לקבל את אחותו]נסענו במכוניתו [של דובדב] לביתו ולכבודי לקחה הנסיעה כשעתיים כדי להפגישני עם פריז , מקסימה . מפגש שני עם עיר מעורר תמיד חששות , הציפיות שהלכו ולבשו במשך השנים מימדים של אגדות, מאיימות על ההתרשמות. אך הפעם היה מצב הדברים אחר לגמרי , המפגש הקסים , ממש התבשמתי מן העיר . עלינו לביתו של דובדב ושם הרחתי ניחוחה של ירושלים בפריז והדלקתי נרות חנוכה . מענין , בפעם הקודמת [כשהורים היו בג'נבה -שנת]בשהותי בחו"ל היתה לי הרגשת ניכור, זרות ומרחק בין הארץ לחו"ל – הפעם היה זה אחרת . הפעם היתה הרגשה של רציפות ואחדות. אולי בגלל שנפלתי ישר לחברים, אך הלו פעם קודמת הגעתי להורי? אולי הגיל? . בשעת הערב ביקשתי להביאני לתחנת הרכבת שם הפקדתי חפצי , קניתי כרטיס לרכבת הלילה ללונדון ויצאתי לטייל במונמרט..... רכבת הלילה היתה אכזבה עבורי. נסיעה ארוכה , מתישה ומיגעת אך בהחלט חוויה שלא הייתי רוצה לוותר עליה אך גם לא הייתי רוצה לחזור עליה פעם שניה.....[תיאור מסע הלילה עד הגעה].....משהגענו לדובר נתברר שבאנגליה שביתת רכבות ועשינו דרכינו באוטובוס חמים ונוח , משהגענו לפרברי לונדון ארכה הנסיעה בתוך לונדון שעתיים. אל אלוהי הפקקים – איזה פקקים!! יכול הייתי ליהנות ממראה הנוף , אך הייתי עצבים כי חששתי ששאל לא ימתין בגלל השביתה - חצינו את כל לונדון ובתחנת ויקטוריה שם חיכה לי שאל וחששותי נתבדו . כשירדתי בלונדון הייתי מגועגע וקצת מדופרס . אך משהגענו לאחר טיול בתחתית למעונם (נחמד חביב ונעים) התפללתי התרחצתי ושבתי אל עצמי . התחלתי נהנה . עכשיו אני חוזר מנהיגה במכונית אל הפארק , שתית קולה בפאב וסתם טיול הילדים כולם [במשפחת שיף] קיבלו את פני בהתלהבות וגם אני התרגשתי עצומות לפגשם . אני גם משקיע בהם חלק מגעועי ואהבתי לכם , ילדים שלי .

אנגליה לא עשתה לי הפתעות כמו צרפת , היא קיבלה את פני בפניה הטיפוסיות לחודש זה : ערפילים , גשם דקיק וקור ליון את דרכי לאורך כל דרום אנגליה , מדובר עד ללונדון. אך הרי זוהי לונדון וזוהי העדמותה המיוחדת מכל מקום אני מרגיש שאהנה מכל רגע

....אני כותב כה ארוכות ובצורה של כרוניקה עתונאית פשוט כדי להתחלק בחוויה

מרים תקריאי בבקשה לילדים את המכתב בתוספות של תיאורים שלך , מנסיונך . בעיקר תרחיבי על החוויה של רכבת הלילה על כל גלגוליה – על הפסים על הים ועל הכביש.

ראיתי כבר צעצועים משגעים והבעיה היא כיצד לבחור בין כל הים האדיר הזה את אלה שאחליט להביא לילדים יהיה "קשה" , אך נעים שלכם באהבה רבה , אבא [בתחתית המכתב איור קטן לילדים]

14/12/1974

.....זהו יומי הרביעי בחו"ל והשלישי בלונדון ועדיין אני כחולם

יום הששי עבר עלי במפגש ראשון ממשי עם לונדון העיר.עברנו בפיקדלי , סובבנו בחנויות (להתרשם ולא לקנות בינתיים) וחזרנו ממש לפני השבת. ביום ששי גם קידמה אותנו שמש , ממש כך . כל הפחדים על הגשם הבלתי פוסק , הקור האיום בחודש דצמבר – רק משל היו . הקור נסבל ומזג האוויר נעים , ולונדון כמו פריס – נהדרת סגנון אחר אבל אותה איכות . למען האמת עד היום התייחסתי ללונדון כאילו אני בה זה דורות . עכשיו אני יושב לתכנן - כמעט מדעית – את השבוע הקרוב . החלטנו לערוך טיול לפי סדר ולראות את שניתן לראות ולא להסתובב כלונדוני במספר קטן של מקומות ולחזור הנה ושמהרעה חולה יש כאן בלונדון טלביזיה שמה אפשר היה לשבת שבועיים ולחזות בטלביזיה צבעונית , שלש תחנות , סרטים מקסימים , תוכניות לילדים "ש"אות אות " היא חיקוי זול ומדויק של אחת מהן . כרגע מציגים..... הבוקר ביקרנו בשני בתי-כנסת , האחד אורתודוקסי מלא מפה לפה , עשוי בטוב טעם, תפילה נאה וכיו"ב . אך האנגלים פטפטנים הם דבר שהפליא אותי . למרות הסדר לא היה אותו שקט ויראה שציפיתי לו. האחר , בית כנסת רפורמי , בנין מפואר , מלא רק בחציו, שירה נהדרת במקהלה מעורבת וקולות נשיים נהדרים . גברים ונשים יחד , כולל נשים צעירות כל אלה שהיו שם התאימו לאווירה של סגפנות . הדרשה של הרב- צעיר , חתיך מבטא של שחקן , שערות ארוכות . – היתה להפתעתי מאד יהודית ופרו ישראלית (כמעט ציונית) ומענין במבנה ובתוכן היתה דרשה רבנית טיפוסית אך עם

רדידות תורנית מוחלטת ודוגמאות מהעיתונות במקום מן הכתובים . מאד מרשים ברגע הראשון אך נראה קצת נבוב במבט שני . מובן שהתפילה ללא חזן מלווה באורגן רב עוצמה כמעין SHOW שגם הקהל נוטל בו חלק , אך השקט ויראת הכבוד מרשימים . אסור להתעלם מהם ולדחות אותם .

אתמול בערב התפללנו בבית כנסת סמוך אחר , , שם היה מלא מפה לפה . כשנמצאים באנגליה רואים את מצבם הכלכלי של היהודים , את החיים הנוחים כאן , ללא פחד של כבושים ומלחמות ואת החיים היהודיים כולל מספרם הרב של בתה"כ , בסיסה היהודית... מבינים את המספר הקטן והולך של עולים מארצות הרוחה . את היהודים האלה חייבים להמם כדי להוציא אותם ממקומם . אולי זה רק סימבולי שרב בית-הכנסת בברכות מקדים את הברכה לאנגליה , אחריה למלכה ורק השלישית הברכה למדינת ישראל. זהו סדר העדיפות הממשי של היהדות השבעה הנפוחה האנגלית.

אני כאן ממש באווירה של חופש , משוחרר ממתחים . אינני עוסק בשום פעילות אינטלקטואלית עד כה. תארי לעצמך שהיתה לנו שבת ללא עיתונים , שום עיתון – באמת חופש .

...אני מרגיש ב"ה מצוין , מגועגע , חושב עליכם בכל רגע , כל שאני רואה עובר אצלי תהליך של בתיקציה...ולכן אני שופך את כל המלל הסנטימנטלי הזה .

ביום שישי הייתי בחנות שיש בה 5 קומות שכל כולם רק צעצועים . אני עדיין בוחר חושב עליכם ומחפש מה להביא לכם . אבא , מה תביא לנו מתנה? כן, לא אחת – הרבה , ילדים , הרבהכשאחזור אי"ה אספר לכם סיפורים על ארצות רחוקות , על ימים ועל אווירונים ועוד ועוד.

שלכם באהבה , מחבק ומנשק ומתגעגע , אבא ממרחקים

(בלילה) 16/12/1974